

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 15.12.2015
COM(2015) 668 final

2015/0306 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas
olagligt**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I sitt *meddelande om en europeisk migrationsagenda*¹ lade kommissionen fram en rad åtgärder och initiativ som syftar till att erbjuda strukturella lösningar för en bättre hantering av migration i alla dess aspekter. Ett effektivt återsändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i en EU-medlemsstat är en viktig del i en övergripande strategi för att säkerställa en väl fungerande migrationspolitik i EU, och för att upprätthålla allmänhetens förtroende för EU:s migrationssystem.

Om en större andel irreguljära migranter återvänder, frigörs kapacitet för att ta emot personer som verkligen behöver skydd, vilket stöds genom unionens förnyade ansträngningar för att skydda behovande, bland annat genom omplacering och vidarebosättning. En trovärdig återvändandepolitik som genomförs på ett effektivt sätt går hand i hand med en mer öppen migrationspolitik.

Men EU:s system för återsändande av irreguljära migranter är inte tillräckligt effektivt. Under 2014 verkställdes till exempel mindre än 40 % av det totala antalet beslut om återsändande som utfärdats av medlemsstaterna. Den 9 september 2015 lade kommissionen fram *EU:s handlingsplan för återvändande*² i syfte att åtgärda de underliggande orsakerna till detta, bland annat genom att öka acceptansen för den enhetligt utformade resehandlingen för avlägsnande av tredjelandsmedborgare.

Att de som återsänds saknar giltiga resehandlingar som utfärdats av mottagarlandet är ett av de största hindren för ett framgångsrikt återsändande. För närvarande får medlemsstaterna utfärda ett ersättningsdokument³ för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet och som inte innehar en giltig resehandling. I rådets rekommendation av den 30 november 1994 fastställs ett enhetligt utformat resedokument för avlägsnande av medborgare i tredje land⁴. Dokumentet erkänns emellertid inte av tredjeländer i någon större utsträckning, bland annat på grund av otillräckliga säkerhetsdetaljer och säkerhetsnormer.

Behovet av åtgärder på detta område betonades även i rådets slutsatser av den 8 oktober 2015, där medlemsstaterna åtog sig att använda det enhetligt utformade resedokumentet på ett mer regelbundet sätt i samband med återsändande. I Europeiska rådets slutsatser av den 15 oktober 2015 betonades detta ytterligare.

Syftet med detta förslag är att inrätta en specifik europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som är föremål för ett beslut om återsändande, med ett enhetligt format och som har förbättrats ur teknisk synvinkel och med avseende på säkerhetsdetaljerna, för att uppnå ökad acceptans från tredjeländer och ökad användning av sådana handlingar i

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2015) 453 final.

³ EGT C 274, 19.9.1996, s. 18.

⁴ Det bör noteras att uttrycket "laissez-passer-handlingar" ofta används för att beteckna ett ersättningsresedokument för återsändandeändamål. Detta begrepp bör dock undvikas i det här sammanhanget, eftersom det kan förväxlas med de laissez-passer-handlingar som utfärdas av Europeiska unionen på grundval av rådets förordning (EU) nr 1417/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av utformningen av de laissez-passer-handlingar som utfärdas av Europeiska unionen (EUT L 353, 28.12.2013, s. 26).

samband med återtagande. Dess användning bör främjas i EU-avtal, bilaterala återtagandeeftersättelser och andra avtal.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag är en uppföljning på *EU:s handlingsplan för återvändande* i syfte att undersöka möjligheterna att öka tredjeländers erkännande av EU:s laissez-passer. Den europeiska resehandlingen för återsändande bör bidra till att uppnå målen i *meddelandet om en europeisk migrationsagenda* där man siktar på att göra EU:s system för återsändande av irreguljära migranter mer effektivt, särskilt när det rör sig om personer som saknar giltiga resehandlingar, och till att öka andelen återsändanden genom att se till att tredjeländer uppfyller sina internationella skyldigheter att återta egna medborgare som vistas olagligt i Europa.

Förslaget om en europeisk resehandling för återsändande är förenligt med och bygger på bestämmelserna i återvändandedirektivet, som fastställer gemensamma normer och förfaranden för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU⁵.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Enligt artikel 79.2 c i EUF-fördraget ges Europaparlamentet och rådet befogenhet att, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, besluta om åtgärder på området olaglig invandring och olaglig vistelse, inbegripet avvisning, utvisning och återvändande av personer som vistas olagligt. Denna artikel är därför den lämpliga rättsliga grunden för inrättandet av en europeisk resehandling för återsändande.

- **Variabel geometri**

Vad beträffar flexibilitet för medlemsstaternas integrationsgrad, s.k. variabel geometri, följer detta förslag en liknande ordning som återvändandedirektivet.

Enligt artikel 4 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördragen, ska Danmark fatta beslut inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, huruvida landet ska genomföra detta förslag, som bygger på Schengenregelverket, i sin nationella lagstiftning.

För Förenade kungarikets och Irlands vidkommande är återvändandedirektivet en hybrid, vilket återspeglas i skälen 26 och 27. Detta innebär att både protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, som är fogat till fördragen, och protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördragen, gäller detta förslag. Enligt det senare protokollet om icke-deltagande i Schengen, deltar därför Förenade kungariket och Irland inte i antagandet av denna förordning, är inte bundna av den och omfattas inte av dess tillämpning. De kan dock anmäla till rådet att de önskar delta i detta instrument.

På grundval av de avtal genom vilka Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein associeras till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket blir dessa länder bundna av den föreslagna förordningen.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- **Subsidiaritet**

Syftet med detta förslag – att inrätta en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare med förbättrade säkerhetsdetaljer för ett ökat erkännande av denna handling av tredjeland – kan inte i tillräcklig grad uppnås av medlemsstaterna själva. Detta beror på att förekomsten av olika nationella resehandlingar för återsändande, som har olika format, normer och säkerhetsdetaljer, försvårar erkännandet av sådana resehandlingar i EU:s återtagandeavtal med tredjeländer, vilket leder till ett mindre effektivt återsändande och återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU. Syftet med förslaget kan därför lättare uppnås av Europeiska unionen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Eftersom den föreslagna förordningen endast innebär en harmonisering av format och tekniska specifikationer för en europeisk resehandling för återsändande, och inte medför några ändringar eller anpassningar av de gemensamma normer och bestämmelser om återsändande som inrättats genom återvändandedirektivet, går den – i enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen – inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå sitt syfte.

Eftersom relevanta och tillförlitliga säkerhetsdetaljer redan har fastställts för den enhetliga modellen för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet⁶, används dessutom dessa detaljer⁷ i den europeiska resehandlingen för återsändande. Därigenom undviker man ytterligare kostnader för medlemsstaterna.

- **Val av instrument**

I syfte att fastställa enhetliga och harmoniserade detaljer, och för att säkerställa tydliga principer och direkt tillämplighet av den europeiska resehandlingen för återsändande, är det lämpligt att detta instrument antas i form av en förordning. Vid behov bör kommissionen ges befogenhet att anta nödvändiga tekniska anpassningar av utformningen av den europeiska resehandlingen genom delegerade akter.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Eftersom rådets rekommendation av den 30 november 1994 om antagande av ett enhetligt utformat resedokument för avlägsnande av medborgare i tredje land inte är av bindande karaktär har ingen utvärdering gjorts. De diskussioner som regelbundet förs med företrädare för både medlemsstater och tredjeländer visar emellertid att nuvarande instrument är otillräckligt för att garantera de nödvändiga säkerhetsnormerna för återsändande och återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU.

⁶ Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4).

⁷ Kommissionens beslut K(2010) 319 av den 27 januari 2010 om upphävande av kommissionens beslut K(1996) 352 av den 7 februari 1996 om kompletterande tekniska specifikationer för den enhetliga utformningen av visumhandlingar (konsoliderad version av beslut K(1996) 352 och om ändring av kommissionens beslut K(2000) 4332 av den 28 december 2000, beslut K(2002) 2002 av den 3 juni 2002 och K(2009) 3769 av den 20 maj 2009) (Bilaga till detta beslut med beteckningen EU SECRET).

I de regelbundna diskussionerna med medlemsstaternas experter har inga problem tagits upp med avseende på de säkerhetsdetaljer som gäller den enhetliga modellen för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet. Det är därför lämpligt att använda samma säkerhetsdetaljer för den europeiska resehandlingen för återsändande.

- **Samråd med berörda parter**

Medlemsstaternas experter har rådfrågats vid möten och dialoger om återsändande och återtagande. De har också rådfrågats genom en särskild förfrågan från det europeiska migrationsnätverket som inleddes den 14 oktober 2011⁸. Detta ledde till slutsatsen att det enhetligt utformade resedokumentet för återsändande av tredjelandsmedborgare sällan godtas av myndigheter i tredjeländer, också på grund av dokumentets låga säkerhetsnormer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Förslaget bygger på synpunkter från medlemsstaternas experter, som har hörts i samband med möten och dialoger om återsändande och återtagande, samt genom den särskilda förfrågan från det europeiska migrationsnätverket som nämns ovan.

- **Konsekvensbedömning**

På grund av det brådskande behovet av åtgärder för att förbättra verkställigheten av återsändande och öka andelen återtagande, inklusive för tredjelandsmedborgare som vistas olagligen i EU och som inte har en giltig resehandling, har det inte gjorts någon konsekvensbedömning.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Införande av en europeisk resehandling för återsändande skulle leda till minskad administration och byråkrati för medlemsstaternas och tredjeländers förvaltningar, inklusive konsulära tjänster. Det skulle även bidra till att förkorta de administrativa förfaranden som krävs för att säkerställa återsändande och återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU.

Genom att man i den europeiska resehandlingen använder samma förbättrade säkerhetsdetaljer som redan används i den enhetliga modellen för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet, skulle det dessutom inte medföra några ytterligare administrativa och finansiella kostnader för medlemsstaterna.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag beaktar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet skydd vid avlägsnande, utvisning och utlämning som föreskrivs i artikel 19 i stadgan.

Här definieras endast format och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i unionen och förslaget har

⁸ Resultaten av den särskilda förfrågan finns på följande adress: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/ad-hoc-queries/return/254_emn_ad-hoc_query_eu_laissez-passer_24august2010_wider_dissemination_en.pdf.

därför inga betydande konsekvenser för de grundläggande rättigheterna för tredjelandsmedborgare.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag får inga konsekvenser för EU:s budget.

Eftersom den föreslagna europeiska resehandlingen för återsändande är avsedd att användas endast en gång, och eftersom den följer de tekniska specifikationer och säkerhetsdetaljer som man redan enats om i samband med enhetliga blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstaten, blir medlemsstaternas merkostnader för att utarbeta och utfärda en sådan handling försumbara jämfört med nuvarande situation.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Nyttan av den europeiska resehandlingen och dess effektivitet bör bedömas inom ramen för utvärderingen av EU:s återtagandeavtal med tredjeländer.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget syftar till att harmonisera format och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU, för att garantera en högre teknisk och säkerhetsmässig standard, särskilt i fråga om hel- och delförfalskningar. Förslaget skulle underlätta erkännande av resehandlingen i tredjeländer i samband med återsändande och återtagande, särskilt inom ramen för återtagandeavtal eller andra arrangemang med tredjeländer, liksom inom ramen för återsändanderelaterat samarbete med tredjeländer som inte omfattas av formella avtal.

En europeisk resehandling för återsändande skulle bidra till ökad flexibilitet för myndigheterna i tredjeländer och minska den administrativa bördan för behöriga konsulära myndigheter. Kostnaderna för den europeiska resehandlingen för återsändande skulle därför begränsas till ett minimum. Eftersom de administrativa förfarandena för återsändande påskyndas, skulle det bidra till ett förkortande av den period under vilken de personer som återsänds hålls i förvar i väntan på avlägsnande.

Medlemsstaterna kan överväga att utfärda en europeisk resehandling för återsändande när det finns en handling som inte är giltig för resor eller vars giltighet för resor har upphört, eller ett intyg, eller en kopia av dessa handlingar, som visar nationaliteten hos tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU och är föremål för ett beslut om återsändande (t.ex. utgången pass, identitetskort, laissez-passer utfärdat i tredjeland; militära eller marina identitetskort, körkort; medborgarskapsintyg, födelseintyg, vigselbevis eller annat folkbokföringsintyg; identitetsuppgifter från informationssystemet för viseringar). Dessutom kan medlemsstaterna överväga att utfärda den europeiska resehandlingen i de fall då en tredjelandsmedborgare, vars nationalitet har bekräftats av de behöriga myndigheterna i ett tredjeland, inte har erhållit en giltig resehandling inom en rimlig tidsfrist.

Artikel 1: förslagets syfte, dvs. att fastställa format och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återsändande.

Artikel 2: definitioner av viktiga termer.

Artikel 3: format, innehåll, språk och giltighet för den europeiska resehandlingen för återsändande, och kommissionens befogenhet att ändra format genom delegerade akter.

Artikel 4: tekniska specifikationer och säkerhetsdetaljer för den europeiska resehandlingen för återsändande. Dessa är desamma som de som fastställs i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 333/2002 och offentliggörs inte av säkerhetsskäl.

Artikel 5: bestämmelser om avgifter för utfärdande av den europeiska resehandlingen för återsändande, som ska vara kostnadsfritt för tredjelandsmedborgare.

Artikel 6: bestämmelser om kommissionens utövande av delegerade befogenheter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.

Artikel 7: den nu gällande rådsrekommendationen om ett enhetligt utformat resedokument för avlägsnande av medborgare i tredjeland upphävs och ersätts.

Artikel 8: bestämmelser om förordningens ikraftträdande och geografiska räckvidd.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Återsändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, med full respekt för de grundläggande rättigheterna, särskilt med principen om ”non-refoulement”, och i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2008/115/EG⁹, är en viktig del av de omfattande insatserna för att säkerställa en trovärdig och väl fungerande migrationspolitik i unionen och för att minska och motverka irreguljär migration.
- (2) Medlemsstaternas nationella myndigheter upplever svårigheter med att återsända tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet, och som saknar giltiga resehandlingar.
- (3) Ett förbättrat återsändande- och återtagandesamarbete med de viktigaste ursprungs- och transitländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU är viktigt för att öka antalet återvändande som för närvarande ligger på en otillfredsställande nivå.
- (4) Det nuvarande enhetligt utformade resedokumentet för avlägsnande av medborgare i tredjeland, som inrättades genom rådets rekommendation av den 30 november 1994¹⁰, är inte allmänt accepterat av myndigheter i tredjeländer, bland annat på grund av de otillräckliga säkerhetsnormerna.
- (5) Det är därför nödvändigt med åtgärder för att tredjeländer i högre grad ska acceptera en förbättrad europeisk laissez-passer-handling som ett referensdokument för återsändande.
- (6) En säkrare europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare bör inrättas för att underlätta återsändande och återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU. Förbättrade säkerhetsdetaljer bör göra det lättare för tredjeländer

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

¹⁰ Rådets rekommendation av den 30 november 1994 om antagande av ett enhetligt utformat resedokument för avlägsnande av medborgare i tredje land (EGT C 274, 19.6.1996, s. 18).

att erkänna handlingen. En sådan handling kan vara till hjälp vid återsändande inom ramen för återtagandeavtal eller andra arrangemang med tredjeländer, liksom inom ramen för återsändanderelaterat samarbete med tredjeländer som inte omfattas av formella avtal.

- (7) I samband med återtagandeavtal som unionen ingår med tredjeländer bör man sträva efter erkännande av den europeiska resehandlingen för återsändande. Medlemsstaterna bör sträva efter erkännande av den europeiska resehandlingen i bilaterala avtal och andra överenskommelser liksom i samband med återsändanderelaterat samarbete med tredjeländer som inte omfattas av formella avtal.
- (8) Införande av en europeisk resehandling för återsändande bör leda till minskad administration och byråkrati för medlemsstaternas och tredjeländers förvaltningar, inklusive konsulära tjänster, samt bidra till att förkorta de administrativa förfaranden som krävs för att säkerställa återsändande och återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU.
- (9) Denna förordning bör endast röra harmonisering av format och tekniska specifikationer för en europeisk resehandling för återsändande och inte harmonisering av reglerna om utfärdande av sådana handlingar.
- (10) Medlemsstaterna bör överväga att utfärda en europeisk resehandling för återsändande under vissa omständigheter, bland annat fall där det finns en handling som inte är giltig för resor eller vars giltighet har upphört, ett folkbokföringsintyg, en annan officiell handling, eller en kopia av en sådan handling, som visar nationaliteten för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU och är föremål för ett beslut om återsändande. Exempel på sådana handlingar är utgången pass, identitetskort, laissez-passer utfärdat i tredjeland; militära eller marina identitetskort, körkort; medborgarskapsintyg, födelseintyg, vigselbevis; identitetsuppgifter från informationssystemet för viseringar. Dessutom kan medlemsstaterna överväga att utfärda en sådan handling de fall då en tredjelandsmedborgare, vars nationalitet har bekräftats av de behöriga myndigheterna i ett tredjeland, inte har erhållit en giltig resehandling inom en rimlig tidsfrist.
- (11) Innehållet i och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återsändande bör harmoniseras för att garantera en högre teknisk och säkerhetsmässig standard, särskilt i fråga om hel- och delförfalskningar. Handlingen bör ha igenkännliga harmoniserade säkerhetsdetaljer. Höga tekniska och säkerhetsmässiga standarder finns redan och fastställs enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 333/2002¹¹, och bör därför tillämpas på den europeiska resehandlingen för återsändande.
- (12) För att ändra eller komplettera vissa icke väsentliga delar av mallen för den europeiska resehandlingen för återsändande, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (13) När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

¹¹ Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4).

- (14) I fråga om behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör behöriga myndigheter utföra sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med nationella lagar och andra författningar som införlivar direktiv 95/46/EG¹².
- (15) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning – i den mån som den gäller tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006¹³ – bygger på Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (16) I den mån som den gäller tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EG) nr 562/2006 utgör denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG¹⁴. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning och är inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning. Vidare, i enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 3 och 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (17) I den mån som den gäller tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EG) nr 562/2006 utgör denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i vilket Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹⁵. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 3 och 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (18) När det gäller Island och Norge innebär denna förordning – i den mån som den gäller tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EG) nr 562/2006 – en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

¹⁴ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

¹⁵ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och vidareutvecklingen av Schengenregelverket¹⁶, som omfattas av det område som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG¹⁷.

- (19) När det gäller Schweiz innebär denna förordning – i den mån som den gäller tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EG) nr 562/2006 – en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁸, som omfattas av det område som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁹.
- (20) När det gäller Liechtenstein innebär denna förordning – i den mån som den gäller tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EG) nr 562/2006 – en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁰, som omfattas av det område som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU²¹.
- (21) Eftersom målen med denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan istället, på grund av åtgärdens verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (22) I syfte att fastställa enhetliga villkor och säkerställa tydliga principer, är det lämpligt att detta instrument antas i form av en förordning.
- (23) Denna förordning beaktar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet skydd vid avlägsnande, utvisning och utlämning som föreskrivs i artikel 19 i stadgan.
- (24) Denna förordning bör upphäva och ersätta rådets rekommendation av den 30 november 1994.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

¹⁶ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁷ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹⁸ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

²⁰ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

²¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

I denna förordning fastställs format och tekniska specifikationer för en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *tredjelandsmedborgare*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG²².
- (2) *återsändande*: återsändande enligt definitionen av återvändande i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.
- (3) *beslut om återsändande*: beslut om återsändande enligt definitionen av beslut om återvändande i artikel 3.4 i direktiv 2008/115/EG.

Artikel 3

Europeisk resehandling för återsändande

1. Formatet för den europeiska resehandlingen för återsändande ska överensstämma med den mall som anges i bilagan. Den ska innehålla följande information om tredjelandsmedborgare:
 - (a) För- och efternamn, födelsedatum, kön, medborgarskap, särskilda kännetecken och, om uppgifterna är kända, adress i tredjeland dit tredjelandsmedborgaren återvänder.
 - (b) Ett fotografi.
 - (c) Utfärdande myndighet, datum för utfärdandet och giltighetstid.
2. Den europeiska resehandlingen för återsändande ska upprättas på det officiella språket eller de officiella språken i den medlemsstat som utfärdar beslutet om återsändande och vid behov översättas till engelska och franska.
3. Handlingen ska vara giltig för en enda resa till det tredjeland som återsändandet avser.
4. Vid behov får ytterligare handlingar som krävs för återsändande av tredjelandsmedborgare bifogas den europeiska resehandlingen för återsändande.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6 för att ändra formatet för den europeiska resehandlingen för återsändande.

Artikel 4

Tekniska specifikationer

1. Säkerhetsdetaljer och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återsändande ska vara de som fastställts i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 333/2002.

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater översända ett provexemplar av den europeiska resehandlingen för återsändande som upprättats i enlighet med denna förordning.

Artikel 5

Avgifter för utfärdande

Den europeiska resehandlingen för återsändande ska utfärdas utan kostnad för tredjelandsmedborgaren.

Artikel 6

Delgering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med [*för in dag för ikraftträdande*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 7

Upphävande och ersättande av rådets rekommendation av den 30 november 1994

Rådets rekommendation av den 30 november 1994 om antagande av ett enhetligt utformat resedokument för avlägsnande av medborgare i tredje land ska upphöra att gälla och ersättas.

Artikel 8

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den [...] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande